

ФАКТОРИ РИЗИКУ ПСИХОЕМОЦІЙНИХ ПОРУШЕНЬ ПРИ АРТЕРІАЛЬНІЙ ГІПЕРТЕНЗІЇ В ЗАГАЛЬНОКЛІНІЧНІЙ ПРАКТИЦІ

Малик Н. В.

*Харківський національний медичний університет,
м. Харків, Україна*

Сучасний стан розвитку суспільства характеризується надзвичайно високим рівнем емоційно-психічного напруження населення. Це призводить до прогресуючого рівня психосоматичних, нейросоматичних та пограничних психічних розладів. При цьому діють потужні системоутворюючі чинники, що формують структуру захворювань, такі як погіршення загального стану психічного здоров'я, випереджаюче зростання психосоматичних захворювань, низький загальнокультурний рівень населення.

Наукові дослідження по проблемі психосоматичних кореляцій дозволили констатувати наявність соматогенного та психогенного механізму у суб'єктивному пізнанні хворим своєї соматичної хвороби. Відчуття та сприйняття фізичного дискомфорту набуває індивідуальне емоційне забарвлення в залежності від психологічної структури особистості, характеру та ступеня тяжкості соматичної патології.

Метою роботи було оцінити фактори ризику психоемоційних порушень при артеріальній гіпертензії.

Матеріали і методи: було обстежено 34 хворих у віці 25-35 років, що перебували на диспансерному обліку з приводу гіпертонічної хвороби I ст., тривалістю захворювання до 5 років. В комплексі психологічних досліджень найбільш інформативними були результати тестування за методикою ЛОБІ, що відображує відношення пацієнта до соматичної патології та тестування за методикою Дж.Тейлора, що відображує рівень особистісної тривожності.

Результати: у 40% спостережень у обстежених пацієнтів діагностовано ейфоричний та у 25% - анозогностичний типи відношення до хвороби. Тобто 65% пацієнтів відносились несерйозно, зневажливо до артеріальної гіпертензії і, як наслідок, було негативне відношення до дотримання режиму і виконанню лікувально-реабілітаційних заходів. Типологічні риси обстежених пацієнтів характеризувались у 85% випадків наявністю холеричного та у 15% випадків – сангвінічного темпераментів.

Висновки: дане дослідження дає підставу рекомендувати лікарям загальної практики при діагностиці артеріальної гіпертензії враховувати психологічну структуру особистості як за преморбідними особливостями, так і по відношенню пацієнта до даного захворювання з метою своєчасної психотерапевтичної корекції, додавання якої до комплексного лікування даної соматичної патології, значно підвищує ефективність лікування.